

INFORMATOR LUBELSKI 2021

adopcja serca

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI LUBELSKIEJ WSPÓLNOTY RUCHU „MAITRI” W 2020 ROKU

„Człowiek otrzymując całą swoją egzystencję od Boga, otrzymuje ją po to, żeby ją posiadać w dawaniu, w oddawaniu. Tu jest najgłębsze wyjaśnienie podobieństwa Bożego w człowieku i uzasadnienie tego, że – jako osoby stworzone przez Boga – jesteśmy stworzeni i powołani do posiadania siebie w dawaniu siebie. To jest również forma naszej egzystencji [...] *Uczynić z siebie dar dla innych* oznacza bowiem *odwrócić uwagę od siebie*”.

Ks. F. Blachnicki

Drodzy Rodzice Adopcyjni, Darczyńcy, Sympatycy, Wolontariusze i Członkowie Ruchu „Maitri”.

Te piękne słowa księdza Franciszka Blachnickiego, którego rok właśnie obchodzimy, ukazują nam sens naszej egzystencji i jej pełnię. Choć może w codziennym życiu, wobec swoich najbliższych jest nam najtrudniej realizować te słowa, to jednak w ich prostocie i oczywistości zawarte jest przesłanie ewangelicznego przykazania miłości bliźniego. Ufamy także, że każdy z nas na własną miarę, daje im praktyczny wyraz

poprzez swoje zaangażowanie w dzieła charytatywne i pomocowe realizowane przez Ruch „Maitri”. Serdecznie dziękujemy za ten dar w imieniu Podopiecznych, Misjonarek i Misjonarzy oraz własnym. Dziękujemy także za to, że Państwa udział w dziele „Adopcji Serca” i innych programach pomocowych jest udziałem serdecznym i otwartym, a jednocześnie dyskretnym, ukazującym Obdarowanym przede wszystkim miłość Boga, który działa przez Wasze ręce i serca.

Niech zmartwychwstały Pan uzdalnia Was do czynienia z siebie daru dla innych, błogosławi i umacnia na drogach życia!

„Adopcja Serca”

Tabela 1. Placówki misyjne i wysokość przekazanych kwot w 2020 r.

31 grudnia 2020 r. „Adopcją Serca” objętych było 518 podopiecznych, czyli aż o 39% więcej niż w roku poprzednim. Było to możliwe dzięki większej ilości darowizn, które wpłynęły w 2020 r. Mimo pandemii również gdańska wspólnota Ruchu „Maitri” odnotowała więcej wpłat na konto. Dziękujemy w imieniu misjonarzy i misjonarek, a przede wszystkim w imieniu potrzebujących dzieci. Dzieci, które potrzebują takiej pomocy, jest wciąż dużo. Obecnie oczekujemy na listę dzieci z ubogiej parafii św. Marka na Zanzibarze, który kojarzy się z luksusowymi hotelami, ale dochody z turystyki czerpią nieliczni...

W całym 2020 r. wpłaty ofiarodawców wyniosły 438.573,64 PLN (wzrost o 14,4%), 3.364,89 EUR i 181,57 USD. Środki były przekazywane za pośrednictwem misjonarzy w 5 krajach Afryki i 1 w Azji. Szczegółowe zestawienie przekazywanych kwot zawiera tab. 1. Łącznie przekazaliśmy 37.278,93 zł, 30.825 EUR oraz 40.240 USD. Koszty administracyjne wyniosły 19.866,61 zł, co stanowi 4,53% wpływów. W grudniu 2020 r.

Kraj	Ośrodek misyjny	Zgromadzenie	Misjonarz odpowiedzialny	Kwota przekazana
Kongo Dem.	Ntamugenga	Siostry od Aniołów	s. Agnieszka Gugąła	1.770,47 PLN
				40.240 USD
Kamerun	Esseng	Siostry od Aniołów	s. Mirosława Leszkowska	4.745 EUR
Burundi	Bujumbura	Siostry Kanoniczki Ducha Św.	s. Teofila Tudryn	2.976 EUR
Rwanda	Nyakinama	Siostry od Aniołów	s. Agnieszka Czajkowska	21.504 EUR
Uganda	Kampala	Misjonarze Afryki	o. Otto Katto	20.530 PLN
Uganda	Katakwi	Misjonarze Afryki	o. Josephat Diyuo	12.240 PLN
Syria	Aleppo	Siostry Franciszkanki Misjonarki Maryi	s. Brygida Maniurka	2.738,46 PLN
				1.600 EUR

nasza wspólnota wzięła pod opiekę 87 nowych dzieci adopcyjnych z Ugandy i Rwandy. To dla nas wielka radość, że większość dzieci ma już rodziców adopcyjnych! Również w grudniu odbyło się

wielkie pakowanie korespondencji do naszych rodziców adopcyjnych. W akcję zaangażowani byli wszyscy członkowie naszej wspólnoty, a także 15 naszych wolontariuszy tłumaczy. Wszystko udało się wysłać przed świętami!

Jednorazowe projekty pomocowe zrealizowane w 2020 r.

- budowa studni: 6.200 USD - wspólnota św. Bonawentury w Morogoro w Tanzanii, o. Jacek Górka, Zakon Braci Mniejszych;
- budowa studni: 12.902,75 zł - miejscowość Bougre w Burkina Faso, o. Jean Baptiste, Zgromadzenie Misjonarzy Afryki;
- pomoc medyczna i żywnościowa: 2.370 USD, Centrum Zdrowia Mama wa Mapendo w Lubumbashi w Demokratycznej Republice Kongo, s. Franciszkanki Misjonarki Maryi;
- budowa ogrodzenia terenu szkoły i kościoła - 13.393,80 zł, placówka misyjna Kaikamosing w Ugandzie, o. Josephat Diyuo, Zgromadzenie Misjonarzy Afryki;
- dożywianie dzieci w szkole podstawowej - 3.000 EUR - placówka misyjna Sióstr od Aniołów w Esseng w Kamerunie, s. Barbara Pustułka;
- budowa ogrodzenia świetlicy dla dzieci i młodzieży - 3.000 EUR - placówka misyjna Sióstr od Aniołów w Essengu w Kamerunie, s. Mirosława Leszkowska;
- zakup leków do ośrodka zdrowia - 3.000 EUR - ośrodek misyjny Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego de Saxia w Mirango-Bujumbura w Burundi, s. Teofila Tudryn;
- odbudowa domu dziecka adopcyjnego - 2.800 EUR - placówka misyjna Sióstr od Aniołów w Nyakinama w Rwandzie, s. Agnieszka Czajkowska;
- pomoc w utrzymaniu i nauce dzieci - 460 USD - parafia św. Antoniego z Padwy na Zanzibarze, ks. Raphael Nzalalila

Wpłaty na aktualny projekt jednorazowy (opis na str. 2) można kierować na konto złotówkowe lubelskiej wspólnoty Ruchu „Maitri” z dopiskiem „Szkoła w Tanzanii”. Numer rachunku:

76 1240 2382 1111 0000 3926 0677

Dane konta: Ruch „Maitri” przy Archidiecezjalnym Centrum Misyjnym w Lublinie.

Cel ten można wesprzeć również, ofiarując 1% swojego podatku dochodowego za pośrednictwem Stowarzyszenia Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”, które jest prawnym ramieniem gdańskiej wspólnoty Ruchu „Maitri”:

Stowarzyszenie Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri” KRS 0000364214

Cel szczegółowy: szkoła na Zanzibarze

Aktualny projekt jednorazowy

Budowa szkoły na Zanzibarze w Tanzanii – projekt realizowany przez o. Jeana Claude'a Mału ze Zgromadzenia Ducha Świętego – lubelska wspólnota Ruchu „Maitri” zadeklarowała chęć wsparcia poniszego projektu kwotą 10.500 EUR. Do 31.12.2020 r. zebraliśmy na ten cel 3.850 PLN. Budowa szkoły trwa. Brakuje jeszcze ok. 43.400 PLN.

Szkoła na Zanzibarze została oficjalnie otwarta. Cztery klasy są prawie gotowe. Dzieci zaczęły naukę, choć jeszcze nie ma

ławek. Siadają na macie. Dwie klasy są jeszcze w budowie. Nasza dotychczasowa pomoc finansowa została dobrze wykorzystana, co więcej – parafianie własnymi środkami też wsparli budowę tej szkoły. Do ukończenia budowy (poza naszymi 10500 EUR) brakuje jeszcze 8000 USD (nie licząc pieniędzy na zakup stolików, ławek i krzeseł, które są tu droższe niż w części kontynentalnej Tanzanii). Szkoła jest dla dzieci rodziców, których nie stać na inną szkołę, ale nawet tutaj ponad 20 dzieci rocznie ma problemy z opłaceniem

czesnego. Szkoła jest pomyślana jako szkoła integracyjna dla dzieci mużulmańskich i chrześcijańskich, ale trudno jest pozyskać dzieci mużulmańskie, bo wielu zanzibarskich mużulmanów nawet nie chce wejść na teren parafii. Chrześcijanie stanowią 1-3% mieszkańców Zanzibaru. Większość to mużulmanie. Chrześcijańscy turyści nie są dyskryminowani, ale miejscowi chrześcijanie - owszem. Trudno im zdobyć pracę, w szpitalu są kierowani na koniec kolejki itp. Życie mniejszości chrześcijańskiej na Zanzibarze jest bardzo trudne.

Kwoty składek w 2020 r.

Szanowni Państwo!

W tabelce obok podajemy orientacyjne kwoty składek w programie „Adopcja Serca” w różnych wariantach pomocy w poszczególnych miesiącach. Prosimy o porównanie z podanymi wartościami swoich wpłat i ewentualne uzupełnienie zaległości. Jak co roku dziękujemy tym wszystkim, którzy płacą więcej, niż wynika to z podanych wartości. Pozwala nam to na wsparcie dzieci, dla których szukamy jednorazowych projektów pomocy, takich jak dożywianie i leczenie anonimowych dzieci, które nie mają innej pomocy

Tabela 2. Kwoty składek w 2020 r.

Miesiące	Szkoła podst. 13 EUR	Szkoła średnia 17 EUR	Adopc. Medyczna 26 EUR
Styczeń	58 zł	75 zł	115 zł
Luty	59 zł	76 zł	117 zł
Marzec	59 zł	77 zł	117 zł
Kwiecień	62 zł	81 zł	124 zł
Maj	62 zł	81 zł	124 zł
Czerwiec	60 zł	78 zł	119 zł
Lipiec	60 zł	79 zł	120 zł
Sierpień	60 zł	78 zł	119 zł
Wrzesień	60 zł	78 zł	119 zł
Październik	61 zł	80 zł	122 zł
Listopad	61 zł	80 zł	122 zł
Grudzień	61 zł	79 zł	121 zł
Suma	723 zł	942 zł	1439 zł

Odliczenie darowizn w rozliczeniu podatkowym za rok 2020

Jak co roku przypominamy zasady odliczenia wpłat przekazywanych na dzieci w ramach programu Adopcji Serca. Ruch „Maitri” działa przy Archidiecezjalnym Centrum Misyjnym z siedzibą przy ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, 20-105 Lublin. Archidiecezjalne Centrum Misyjne jest kościelną osobą prawną. Wpłaty naszych ofiarodawców w całości przeznaczane są na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą. Odliczanie wpłat, które dokonują ofiarodawcy reguluje art. 26 ust. 6b Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r., Nr 14, poz. 176 ze zm.), art. 55 ust. 7 Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku

państwa do Kościoła Katolickiego w RP (Dz. U. Nr 29, poz.154 ze zm.) oraz liczne orzeczenia sądowe. Zasady obowiązujące przy odliczaniu darowizn:

- przekazanie na konto bankowe darowizny na kościelne cele charytatywno-opiekuńcze powinno odbyć się za pokwitowaniem wystawionym przez obdarowanego;
- wpłaty na działalność charytatywną odlicza się od dochodu w zeznaniu rocznym (PIT-36 lub PIT-37) gdzie należy wykazać kwotę przekazanej darowizny, kwotę odliczonej darowizny oraz dane obdarowanego poprzez podanie m.in. jego nazwy i adresu;
- do odliczenia darowizn na działalność charytatywno-opiekuńczą przy rozliczeniu podatku dochodowego od osób fizycznych

(PIT) konieczne jest otrzymanie w ciągu dwóch lat od dokonania wpłaty sprawozdania o przeznaczeniu wpłaconej kwoty.

Przypominamy ponownie, **nie ma limitu przy odliczaniu darowizn na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą**. Biorąc pod uwagę powyższe warunki każdy ofiarodawca, który zdecyduje się na odliczenie darowizny w rozliczeniu podatkowym za 2020 r. powinien to zrobić na podstawie otrzymanego od nas pisemnego potwierdzenia wpłat, które jest pokwitowaniem odbioru darowizny. Przesłane potwierdzenie zawiera także elementy wymaganego sprawozdania o przeznaczeniu kwot na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, zaś w połączeniu z niniejszym Informatorem Lubelskim, stanowi pełne sprawozdanie.

DZIAŁALNOŚĆ LUBELSKIEJ WSPÓLNOTY RUCHU

Lubelska strona Ruchu „Maitri”

W czerwcu 2020 r. uruchomiona została strona internetowa lubelskiej wspólnoty Ruchu „Maitri”. Pomysł narodził się w związku z tegoroczną edycją „Informatora Lubelskiego” dla rodziców adopcyjnych. Oprócz podstawowych informacji dla darczyńców i zainteresowanych założeniami Ruchu oraz aktualności z życia wspólnoty, strona ma również za zadanie przybliżyć kraje misyjne. Temu służy kącik edukacyjny zawierający, np. bibliografię dotyczącą krajów Trzeciego Świata, głównie Afryki oraz biblio- i netografię o naszych patronach; quiz, który był przeprowadzony w czasie I Zjazdu Szkół Uczestniczących w „Adopcji Serca” w roku 2019; przysłówia afrykańskie, tłumaczenie 3 bajek tanzańskich. Zamieszczane są też wybrane listy z krajów misyjnych i krótkie informacje o wydarze-

-niach w tych krajach (głównie na podstawie informacji prasowych zagranicznych). Więcej informacji:

<https://maitri.diecezja.lublin.pl>.

Niedziele misyjne i prelekcje

W 2020 roku z powodu pandemii nie zorganizowaliśmy ani jednej niedzieli misyjnej z udziałem misjonarza. Na zaproszenie ks. dr. Andrzeja Łuszcza, Dyrektora Dziel Misyjnych w Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej, uczestniczyliśmy jedynie w dorocznym Rodzinnym Sportowym Pikniku z Myślą o Misjonarzach w Grodzie Posadów (gmina Telatyn). Odbył się on 19 lipca 2020 roku. Nasz Ruch reprezentowany był nie tylko przez Monikę Sidor, Konradą Czernichowskiego oraz Siostrę Rose Tcheżę, ale także przez dwójkę studentów UMCS - Asełę Mbugę i Mohammeda Malika z Tanzanii.

Ruch „Maitri” w mediach społeczno-

Podczas kilku wejść zaprezentowaliśmy Ruch, opowiedzieliśmy o realizacji zeszłorocznego projektu (budowa szkoły integrującej mużulmanów i chrześcijan na Zanzibarze, która trwa także obecnie i na którą dalej zbieramy środki – więcej informacji zob. „Aktualny projekt jednorazowy”), a także przedstawiliśmy cel naszej zbiórki: opieka medyczna i żywnościowa dla Centrum Zdrowia Mama w Mapendo de Taba Congo w Lubumbashi. Z kolei nasi afrykańscy goście podzielili się doświadczeniami życia w Tanzanii, w tym na Zanzibarze, z którego pochodzi Malik. W związku z realizacją naszego celu zorganizowaliśmy również stoisko, na którym można było nabyć różne pamiątki z Afryki. Zebraliśmy 450 zł, które w całości trafiło do Centrum Zdrowia Mama w Mapendo de Taba. Tegoroczny festiwal jak zwykle obfitował w wiele atrakcji, a gwiazdą wieczoru był Krzysztof Antkowiak.

Wystawa „Kameruńska codzienność”

Disponujemy własną wystawą – 11 plansz w formacie 100 cm na 70 cm. Instytucje (domy, kultury, biblioteki, szkoły i inne) pragnące ją u siebie gościć prosimy o kontakt z Moniką Sidor (tel. 600 527 428). Potrzebne są antyramy i stojaki. W 2019 r. wystawa gościła – już po raz drugi – w Szkole Podstawowej nr 28 im. Synów Pułku Ziemi Lubelskiej w Lublinie.

Jesteśmy także otwarci na zaproszenie do szkół z prezentacją multimedialną. Realizujemy następujące tematy:

- Życie ucznia w Afryce
- Deficyt wody pitnej w Afryce

Opowiadamy również o Ruchu „Maitri” i „Adopcji Serca”.

ściowych

- Facebook: Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”;
- Instagram: Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”;
- YouTube: Adopcja Serca;

Nasz duszpasterz biskupem

22.05.2020 r. duszpasterz lubelskiej wspólnoty Ruchu "Maitri" ks. dr Adam Bab został mianowany przez Ojca Świętego Franciszka biskupem pomocniczym. Archidiecezji Lubelskiej. 6 listopada 2020 r. oficjalną nominację na nowego duszpasterza naszej lubelskiej wspólnoty otrzymał ks. Andrzej Szulej, proboszcz parafii św. Józefa.

90. urodziny Róży Sternik

27 sierpnia 2020 r. Róża Sternik obchodziła 90. urodziny! Róża jest jedną z najbardziej doświadczonych uczestniczek naszego Ruchu. Oprócz pracy społecznej Róża przez wiele lat pracowała jako nauczycielka rytmiki w ognisku baletowym. Odnosiła tam wiele sukcesów pedagogicznych, ciesząc się sympatią i szacunkiem swoich uczniów. Róża jest też zapaloną podróżniczką. Z biurem podróży „Orbis” zwiedziła wiele ciekawych zakątków świata. Róża wnosi do naszej wspólnoty pogodę ducha i wiele radości. Wyrażamy nadzieję, że Róża jeszcze przez wiele, wiele lat będzie cieszyć się dobrym zdrowiem i umacniać naszą lubelską wspólnotę duchowo i intelektualnie!

MAITRI – RUCH KATOLICKI

Formacja

Ruch „Maitri” jest członkiem założycielem Ogólnopolskiej Rady Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich. Mamy swoją formację, organizujemy konferencje i rekolekcje, na które zapraszamy również naszych Darczyńców i Wolontariuszy. We wrześniu nasza wspólnota rozpoczęła nowy cykl formacji. Na comiesięcznych spotkaniach spotykaliśmy się na wspólnej Eucharystii oraz konferencji wygłaszanej przez duszpasterza wspólnoty, ks. dr. Adama Baba. Spotkania były otwarte także dla Rodziców Adopcyjnych.

19 września 2020 r. odbyło się XLIV Spotkanie Krajowe Ruchu „Maitri”, w tym roku wyjątkowo online. Myślą przewodnią było: „Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne” (Dz 4,32).

Rozpoczęło się konferencją Duszpasterza Krajowego ks. dr Andrzeja Panasiuka, która rozwijała myśl przewodnią: prośmy Boga o jedność – o jednego ducha i jedno serce. Jest to dar od Boga.

Duszpasterz przypomniał spotkanie Jezusa i Samarytanki przy studni opisane w Ewangelii św. Jana. Żydzi i Samarytanie unikają siebie nawzajem, są podzieleni. Studnia jest wspólna. Patriarcha Jakub ją wykopał i dał każdemu człowiekowi. Warunkiem zacerpnięcia wody jest czepak. Jezus go nie ma i prosi Samarytankę o wodę. Kobieta ta ma nieudane życie. Wie, że przyjdzie Mesjasz, który objawi przyszłość. Jezus powiedział jej wszystko o niej, a ona w Niego uwierzyła. Idzie do ludzi, dzieląc się Dobrą Nowiną. Prosi o dar jedności w Duchu Świętym.

Chrystus ogolił samego siebie, stawszy się podobnym do ludzi. Jego uczniowie wszystko mieli wspólne, nie tylko dobra materialne, ale jedno myślenie: Chrystus był dla nich w centrum. Najważniejsze jest wieczne zbawienie. Jezus jest jedyną prawdą. On umywa nam nogi – pierwszy czyni miłosierdzie.

Jacek Wójcik od początku działalności „Maitri” nie chciał jedynie służyć idei pomagania – chciał służyć człowiekowi, a przez człowieka Bogu. Mamy od siebie więcej wymagać, aby Jezus Chrystus mógł być przybliżany także innym. Mamy potwierdzać prawdy, które stanowią dziedzictwo wiary Kościoła.

Chrystus przyszedł zbawić wszystkich. Nie wystarczy czekać, analizować informacje, aby dojść do Chrystusa. Szanowanie godności i inności człowieka nie oznacza akceptacji

idei sprzecznych z Ewangelią. Nie możemy zagubić się w relatywizmie. Tylko Jezus jest Panem: „Ten mnie miłuje, kto zachowuje moje przykazania”. Przypomnijmy sobie katechezę Jana Pawła II „Mężczyznę i niewiastą stworzył ich”. Niech odnowa Ruchu koncentruje się na osobie Jezusa Chrystusa. W intencjach mamy czynić z Nim i dla Niego. A wtedy bądźmy spokojni, że nasze relacje będą prawidłowe.

Po konferencji poszczególne wspólnoty dawały świadectwo, prezentując swoją działalność. Nadzieją napawa fakt, że właśnie w tym trudnym okresie pandemii, kiedy potrzeby w krajach wspieranych rosną, udzielana pomoc mogła się zwiększyć.

Wspólnota bytomska organizuje co roku nowennę do św. Matki Teresy z Kalkuty. Modli się o beatyfikację o. M. Żelazka. W tym roku wspólnota brała udział w Światowym Dniu Chorych na Trąd, ponadto do Tanzanii wysyłane są m. in. okulary, szachy.

Wspólnota gdańska liczy 23 osoby i 100 wolontariuszy, z których część pracuje stacjonarnie, większość natomiast zdalnie. Pozwoliło to na objęcie pomocą 48 placówek i 3062 dzieci w zeszłym roku, a w okresie pandemii liczba ta wzrosła do 3400. Terenem działania są państwa: Rwanda, Republika Konga, DR Konga, Republika Środkowoafrykańska, Burundi, Kamerun, Togo, Syria, Nepal, Madagaskar. Realizowanych jest 89 projektów. Liczba podopiecznych to: dzieci ze szkół podstawowych – 1446, młodzież ze szkół średnich – 1157, studenci - 102 osoby, dzieci ze szkół życia - 152, dzieci niepełnosprawne – 205; razem 3062 osoby. Obecnie jest 3220 darczyńców. Oprócz imponujących wyników wspólnota ma własną kaplicę, gdzie spotyka się na comiesięcznych mszach i rozważaniach. Liczne materiały filmowe dostępne są na kanale Youtube: <https://www.youtube.com/channel/UCbIW1XndqUqEHBRfMHLIOHg>.

W Poznaniu działa kilkanaście osób, ale planowane jest powołanie nowej wspólnoty. Prezentowane były liczne zdjęcia dokumentujące skutki powodzi, które w Afryce objęły kilkanaście krajów. W Rwandzie wspólnota przyczyniła się do odbudowy 20 domów w Nyakinamie, a 120 w parafii. Wspólnota finansuje zakup wyprawek szkolnych i udziela wsparcia najbardziej potrzebującym. W tym roku w Poznaniu po raz czwarty obchodzono Dzień Adopcji Serca. Po mszy w kościele Podwyższenia Krzyża Świętego odbyło się spotkanie z misjonarką s. Haliną Kanią z bezhabitowego zgromadzenia Sióstr od Aniołów, która pracuje w Nyakinamie w Rwandzie.

We Wrocławiu opieką objętych jest 500 dzieci (Rwanda, Togo, Sudan). Również tutaj w czasie pandemii zwiększyła się liczba podopiecznych. Prowadzi się dożywianie, pomoc w dwóch przedszkolach. Nowym projektem jest pomoc dla ośrodka dla chorych na trąd na Madagaskarze. Wspólnota ma konto na Facebooku, gdzie przeprowadza aukcje sprzedaży pamiątek afrykańskich: figurki, obrazki, krzyżyki: <https://www.facebook.com/maitri.wroclaw>

Wspólnota toruńska od października będzie miała nowego duszpasterza. Realizuje dwa projekty: dożywianie w Rwandzie i Ugandzie. Osiągnięciem tej wspólnoty jest zorganizowanie grupy na Messengerze, która codziennie o godzinie 18:00 odmawia modlitwy Ruchu.

Pierwsza część spotkania zakończyła się modlitwami Ruchu i modlitwą Anioł Pański.

W drugiej części spotkania gościem była Marta Titaniec z KIK Warszawa, która przedstawiła świadectwo nt. sytuacji Aleppo. Syria od prawie 10 lat zmaga się z wojną. Brak jest bieżącej wody i prądu: „staliśmy się nosiwodami”. Zimą chłód przenika do kości, palą mazutem. Szaleje inflacja, obecnie 1 dolar to 1200 funtów syryjskich. Lęk odbiera racjonalność myślenia, częste są choroby psychiczne. Mężczyźni ukrywają się, aby nie pójść do wojska, mówią „To nie moja wojna”. Obecnie na tę tragiczną sytuację nakłada się pandemia i embargo amerykańskie nałożone na Syrię.

Kościoły i organizacje kościelne próbują temu zaradzić. Jezuici wydają codziennie 10 tys. posiłków. Wyznawcy innych religii, widząc pomoc, mówią: „Chrześcijaństwo, jesteście jak szczerze złoto, bo pomagacie nam”. Ważne jest, aby wspierać bardzo konkretne wspólnoty i rodziny. Jednocześnie ludzie pragną zachować godność: „nie chcemy, aby nam wiecznie pomagano”.

Z kolei główna odpowiedzialna Ruchu „Maitri” Edyta Ostrowska przedstawiła pokrótce historię Ruchu na jego 45-lecie "Po owocach ich poznacie", dokumentując archiwalnymi zdjęciami. Przypomniała pierwsze dzieła Ruchu:

- wysyłka paczek do domu Misjonarek Miłości w Kalkucie (odzież, leki, środki czystości);
- pomoc misjonarzom w Indiach o. Marian Żelazek – w Puri (Indie), ks. Adam Wiśniewski – Jeevodaya;
- pomoc misjonarzom na wschodzie – ks. Zbigniew Bojar – Lelczyce na Białorusi;
- współpraca z misjonarzami w innych krajach (Afryka, Ameryka Południowa);
- współtworzenie Ogólnopolskiej Rady Ruchów Katolickich (1990) oraz uczestnictwo w diecezjalnych radach ruchów katolickich;
- Adopcja Serca.

List od Duszpasterza Krajowego ks. dr. Andrzeja Panasiuka

„O Maitri trzeba mówić! Bo to sposób mówienia o Jezusie. To sposób ewangelizacji.” – pisałem do Was trzy lata temu. Dzisiaj, w przeddzień Wielkanocy 2021, chcę podzielić się z Wami osobistym doświadczeniem, moją historią, z której wynika teraźniejszość.

1. Jacek.

„Maitri” do Gniezna przywiózł Jacek Wójcik. Był to rok 1977. My, klerycy, słuchaliśmy świadectwa człowieka, który wrócił z Kalkuty, który był w umieralni Matki Teresy, który mówił, jak bardzo potrzebny jest tam każdy ręcznik i każdy kawałek mydła. „Maitri”: przyjazna miłość, objawiła się konkretem.

Odezwały się we mnie lekcje religii z panią Janiną Dopierałą, która uczyła nas myśleć o biednych w misyjnych krajach. Często przychodziłem na katechezę z kilogramem ryżu, który miał powędrować do głodujących dzieci. Teraz słowa Jacka budziły we mnie potrzebę działania. I rodziła się świadomość, że nie jestem sam, że są tacy, którzy już organizują magazyny, robią zbiórki i pakują kartony. Choć nie zamieniłem wtedy z Jackiem ani słowa, serce podpowiadało, że jesteśmy razem, że chcę tego, co już dzieje się we Warszawie. Skrzyknęło się nas kilkunastu kleryków i zaczęliśmy.

Mijały miesiące, kilka ton pomocy – w dwudziestokilogramowych, obszytych płótnem paczkach, płynęło na adres Matki Teresy. Potem pielgrzymki w „czarnej piętnastce” z Warszawy na Jasną Górę. W drodze głosiliśmy prelekcje, robiliśmy zbiórki, budowaliśmy wspólnotę i przyjaźnie. W pierwszym okresie działalności Ruchu środki mieliśmy ubogie: ulotki, broszurki, slajdy na proste rzutniki... A ile było zapalań, by nie marnować czasu i okazji. Był duch! Wspomagaliśmy siebie tym zapalem. Głosząc innym, sami byliśmy coraz szczęśliwsi. „Ręka na skrzydłach” i serce dla Jezusa w najbardziejniejszych!

Wspominając po latach tamte początki i patrząc na nasz Ruch dzisiaj, powracają mi jakimś wyrzutem słowa z Apokalipsy: „Ale mam przeciw tobie to, że odstąpiłeś od twej pierwotnej miłości.” (Ap 2,4). Jest więc do czego wracać: wszystko było kiedyś jakoś prostsze, nasze porozumienie wynikało z odpowiedzialności za Ruch i z konkretnego działania. Spotkania wiązała modlitwa, zwłaszcza Droga Krzyżowa.

Czy inni mają podobne wspomnienia? – nie wiem na pewno. Moja wrażliwość zapisuje w pamięci przede wszystkim ludzi, mniej jakiego wydarzenia. Pierwszy okres „szeregowca” w Maitri zamyka się święceniami kapłańskimi i Mszą św. - sekundacją dla Maitrowców u oo. Paulinów we Warszawie na Długiej.

2. Bronek.

Niespodziewanie po dwóch latach wikariatu w Jarocinie znowu wracam do Warszawy. Odżywają przyjaźnie. Jacek zapoznaje mnie z ks. Bronisławem Bozowskim. „Broniek jestem!” – wykrzykiwał, gdy próbowałem mu mówić *per ksiądz*. Koncelebrowanie z nim Eucharystii było

„jedynie na świecie”. W tym czasie na Ruch „Maitri” spadają różne oskarżenia. Nie rozumiałem dlaczego podejrzewają nas o synkretyzm, o głoszenie hinduizmu. Prymas Józef Glemp był zdystansowany i ostrożny, ale po szczerzej naszej rozmowie pozwolił mi towarzyszyć Ruchowi. Odwiedziłem wtedy chyba wszystkie ośrodki w Polsce. Rozpocząłem też wtedy współpracę z odpowiedzialnym za ruchy katolickie biskupem Edwardem Samsalem. Radością były dla mnie osobiste, odręczne listy od niego. Ponieważ różne oskarżenia trwają także do dzisiaj, warto przypomnieć słowa, które napisał 13 października 1985 roku do Maitrowców ks. Bronisław Bozowski: „... jako wasz stary przyjaciel, proszę was gorąco [...] przeżywać i chrześcijańską wiarą, ufnością, miłością i pokorą wasze bolesne próby. Możecie, a nawet powinniście, choć może wam to przychodzić z trudem, w głębi zranionego serca i duszy – tam gdzie ona styka się z Bogiem, naszym Stwórcą i Ojcem – cierpiąc, jednocześnie radować się, widząc, że w tych ciężkich doświadczeniach Bóg Ojciec o was pamięta i wszystko, co was spotyka, dzieje się dla waszego dobra i dla dobra i późniejszego rozwoju sprawy, której od tylu lat z poświęceniem służycie. To dopiero teraz nadszedł czas najbardziej owocnej „siejby w plakaniu”, aby „żniwo było w weselu” (por. *Psalmy po powrocie z niewoli*).” (fragment listu).

3. Matka Teresa

Nieliczni z „Maitri” byli u Matki Teresy w Kalkucie. Wszyscy czekali na nią w Polsce. Trwało to długo. Aż się spełniło i od razu stało się zwyczajne. Moja rozmowa z Matką wymagała tłumacza. Ale to nie umniejszało niczego. Matka była wsłuchana w to, co mówiłem. Dużo niższa ode mnie wpatrywała się w moją twarz „z dołu” powodując moją nieśmiałość. To było we Warszawie na Wiatracznej. Jechałem głosić rekolekcje dla Maitrowców. Zapytałem na koniec: „Matko, co mam im powiedzieć?” – Ona bez zastanowienia dała taką odpowiedź: „*Powiedz im: Kochajcie się i bądźcie święci, bo Bóg was kocha a on jest święty. I bądźcie pokorni – bo tak staniecie się świętymi*”. Nauczyła nas, że „Kalkuta jest tutaj!”. Uczyła nas patrzeć na Krzyż i wsłuchiwać się w Jezusowe wołanie: „Pragnę!”. Uczyła, że trzeba ciszy, z której bierze się modlitwa. Z modlitwy czerpie wiara, z wiary miłość, z miłości jest służba. Służba owocuje pokojem. Tak ma owocować „Maitri w nas”.

4. Ty i ja

Znamy się bardziej lub mniej. Spotykamy się regularnie lub sporadycznie. Myślimy podobnie; lub dzielić nas poglądy... Łączy nas charyzmat, czyli Boże obdarowanie. Pielęgnowana wrażliwość pozwala nam mieć pewność, że nie my wymyśliliśmy „Maitri”, ale Bóg nas połączył w tym dziele. To Miłość Bliźniego, w którym Jezus Chrystus czeka na nas. Przypomnijmy: charyzmatem Ruchu jest wyrażona czynem miłość do ludzi najbardziejniejszych. Duchowość Maitri wyznacza

pięć zasad. Zgodnie z nimi ruch „Maitri” rozwija i ożywia każdy kto:

Zasada I - ograniczając w życiu codziennym własne wydatki i potrzeby dzieli się z potrzebującymi braćmi w ubogich krajach Trzeciego Świata i wokół nas;

Zasada II - stara się uszanować godność i szukać dróg zbliżenia z tymi, którym pomaga;

Zasada III - pomoc swoją traktuje jako dar czystego serca;

Zasada IV - czuje się równy z tymi, z którymi się dzieli;

Zasada V - swoją postawą życiową, słowem i przykładem stara się budzić wrażliwość na los ludzi najbardziejniejszych.

Przynależność do „Maitri” mierzy się miarą zaangażowania i miarą możliwości. Dobrze, gdy zaangażowanie zaczyna się od budowania wspólnoty, czyli uczestnictwa w spotkaniach własnej grupy. Dobrze, gdyby to były przynajmniej comiesięczne spotkania. Gdy nie ma takiej możliwości, szukajmy kontaktu ze sobą - choćby krótkiej rozmowy. Może ktoś z grupy potrzebuje pomocy drugiego...

Pracą na rzecz ubogich może być kontynuacja rozpoczętych działań. W miarę możliwości próbujmy jako grupa otoczyć opieką chociaż jedno dziecko i samodzielnie utrzymywać kontakt z „Adoptowanym”. Bądźmy wrażliwi na biednych w naszym środowisku. Czasem bardziej potrzebują rozmowy niż pieniędzy. Pamiętajmy zawsze, że dla Jezusa bardziej liczy się Miłość, z jaką czynimy dobro i ofiarowany czas, niż ilość materialnej pomocy.

Szczególną miarą przynależności jest poczucie odpowiedzialności za cały Ruch. Wyrazem tego jest po pierwsze modlitwa. Wydaje się, że każdy, kto chce, ma taką możliwość. Dbałość o własne życie duchowe ma podbudowę we wspólnych doświadczeniach. Zawsze można wracać do rekolekcji i nauk zarchiwizowanych w Internecie na stronie Krajowego Duszpasterza. Można korzystać z cyklicznych nauk w pierwsze soboty miesiąca. Wystarczy zaglądać na stronę www.maitri-duszpasterz.pl. Poszczególne ośrodki też dzielą się pomocami formacyjnymi. Korzystajmy!

„*Drogi Jezu, pomóż nam ukazywać Twoją Obecność wszędzie, dokąd idziemy*”. Tak się modlimy. Uświadamiamy sobie ciągle na nowo Jego obecność. On JEST z nami, bo nam to obiecał. I On jest najważniejszy!

Drogi Bracie! Droga Siostrzo! Wystarczą dwie osoby – ale w Jego Imię.

W wieczerniku, za zamkniętymi drzwiami była grupa ludzi. Zamknięci razem nie stanowili wspólnoty. Każdy jakoś zamknięty był w sobie. Jezus przychodzi mimo drzwi zamkniętych. Nie wszystko zmienia się od razu. Każdy oświadczenie musi otworzyć się na Niego, by odbudować jedność wspólnoty. Życzę Każdemu i Każdej wiary, która karmi się milczeniem i modlitwą i odkrywa, że ON JEST!

ks. Andrzej Panasiuk

Redaguje zespół: Konrad Czernichowski, Anna Dominko, Artur Salamon, Monika Sidor, Agnieszka Strycharczuk
Adres: Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”, parafia św. Józefa, ul. Filaretów 7, 20-609 Lublin
Tel. 81 525 78 56 (w godzinach pracy biura Adopcji Serca: wtorek 16.00–18.00), e-mail: maitri@diecezja.lublin.pl
Asystent kościelny wspólnoty lubelskiej: ks. Andrzej Szulej, Odpowiedzialny za wspólnotę: Konrad Czernichowski
Konta ruchu – nazwa konta: Ruch „Maitri” przy Archidiecezjalnym Centrum Misyjnym
konto złotowe: 76 1240 2382 1111 0000 3926 0677; BIC/SWIFT: PKOPPLPW
dla wpłacających z zagranicy: konto euro: standard IBAN: PL 92 1240 5497 1978 0010 4969 4166
konto USD: standard IBAN: PL 08 1240 2382 1787 0000 3926 0693